

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วัตถุประสงค์เฉพาะ

1. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย เกณฑ์ในการประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยศึกษาผล ดังนี้

3.1 เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนโดยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการสอน

3.2 เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านภาษาไทยหลังการทดลองใช้รูปแบบการสอน กับเกณฑ์สมรรถภาพที่ยอมรับ

3.3 เปรียบเทียบสมรรถภาพการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนที่เรียนโดยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการสอน

3.4 เปรียบเทียบสมรรถภาพการเขียนภาษาไทยหลังการทดลองใช้รูปแบบการสอน กับเกณฑ์สมรรถภาพที่ยอมรับ

3.5 เปรียบเทียบเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนโดยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นก่อนและหลังการทดลองใช้รูปแบบการสอน

4. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการตามลักษณะของกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินงานตามกรอบวิธีการวิจัย (Research Framework) 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย เกณฑ์ในการประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ส่วน คือ

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย จากตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยศึกษาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
2. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับ สภาพการจัดการเรียนการสอนอ่านและเขียนภาษาไทย ของครูผู้สอนภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เกี่ยวกับแนวทางการจัดการสอนการอ่านและการเขียน แนวทางการแก้ปัญหาการสอนการอ่านและการเขียน แนวทางการวัดและประเมินผลการอ่านและการเขียน และแนวทางของการสร้างเกณฑ์การประเมินการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อให้ได้ข้อมูลสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอน

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการเป็น 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1 มากำหนดแนวทางในการยกย่องรูปแบบการสอน
2. การยกย่องรูปแบบการสอน โดยการนำแนวคิดและข้อสรุปจากขั้นที่ 1 มาพิจารณาสร้างกรอบแนวคิดในการสร้างรูปแบบการสอน โดยกำหนดให้รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย โดยนำเสนอรูปแบบเป็น 4 ตอน ดังนี้ 1. ที่มาของรูปแบบการสอน 2. ตัวรูปแบบการสอน ประกอบด้วยองค์ประกอบ ดังนี้ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล 3. การนำรูปแบบไปใช้ 4. ผลที่ได้จากการใช้รูปแบบ
3. การจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการสอน เป็นการเตรียมการด้านเอกสารต่าง ๆ เพื่อนำมาอธิบายรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้น เพื่อให้ผู้นำรูปแบบการสอนไปใช้ สามารถทำความเข้าใจในองค์ประกอบและรายละเอียดของการจัดกิจกรรมตามรูปแบบการสอนได้เมื่อนำรูปแบบการสอน

ไปใช้ในสถานการณ์จริง ซึ่งเอกสารประกอบรูปแบบการสอนประกอบด้วย 1) คู่มือการใช้รูปแบบการสอน 2) รูปแบบการสอน 3) หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ 4) คู่มือการวัดและประเมินผล

4. ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอนทั้ง 3 ฉบับ โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบตามหลักของการพัฒนารูปแบบการสอน

5. ทดลองนำร่องรูปแบบการสอนเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในการปฏิบัติ โดยการนำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้ในสถานการณ์จำลอง กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ที่สมัครใจเข้าร่วมในการทดลอง จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาผลการทดลองนำร่องในเชิงปฏิบัติ

6. ผู้วิจัยแก้ไขปรับปรุงรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอน จัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นทดลองใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการนำหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 35 คน ดำเนินการโดย ก่อนเรียนการสอนตามรูปแบบการสอน ผู้วิจัยทดสอบสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ด้านความรู้ความเข้าใจ ทดสอบวัดเจตคติก่อนเรียนของนักเรียน แล้วดำเนินกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ โดยมีหน่วยการเรียนรู้จำนวน 9 หน่วยการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ 33 แผน ในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้มีการวัดและประเมินผลหลังจบหน่วยการเรียนรู้แต่ละหน่วย เพื่อศึกษาพัฒนาการความก้าวหน้าในการเรียนรู้ด้านสมรรถภาพการอ่านและการเขียน และหลังเรียนด้วยรูปแบบการสอน ผู้วิจัยทดสอบสมรรถภาพการอ่านและการเขียนด้วยเครื่องมือชุดเดียวกับก่อนเรียน และวัดเจตคติของนักเรียนด้วยแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นชุดเดียวกับก่อนเรียน

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอน การดำเนินงานในขั้นตอนนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนรูปแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต โดยหลังจากการทดลองใช้รูปแบบการสอน ผู้วิจัยแจกแบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียน

ภาษาไทย และนำแบบประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการสอนที่ได้รับคืนมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำมาเทียบเกณฑ์ที่กำหนด

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย เกณฑ์ในการประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียน สำหรับการพัฒนา รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สรุปผลได้ ดังนี้

1.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยจากการศึกษาเอกสารหลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่าสมรรถภาพการอ่านที่ต้องการให้นักเรียนปฏิบัติได้มี 2 ลักษณะ คือ สมรรถภาพการอ่านออกเสียงและสมรรถภาพการอ่านในใจหรือการอ่านเชิงวิเคราะห์ สำหรับด้านสมรรถภาพการเขียนพบว่ามีสมรรถภาพที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียนคือ สมรรถภาพการเขียนร้อยแก้วในลักษณะ 1) การเขียนสื่อสาร 2) การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นปัญหาของนักเรียน

1.2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนภาษาไทย จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทย แนวทางวิธีการจัดการเรียนการสอน แนวทางประเมินและการแก้ไขการประเมินผล แนวทางการสร้างเกณฑ์ การประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังมีประเด็นสำคัญที่นำมาสนับสนุนกระบวนการสำหรับการพัฒนา รูปแบบการสอนในครั้งนี้ คือ ข้อค้นพบที่ได้พบในการจัดการเรียนการสอนของครูที่ไม่เน้นกระบวนการในการสอนนักเรียน ทำให้นักเรียนขาดทักษะ/กระบวนการในการอ่านและเขียนภาษาไทย

2. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2.1 ผลการสร้างรูปแบบการสอน

2.1.1 ได้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น คือ รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีกรอบแนวคิดในการสร้างรูปแบบ โดยกำหนดให้รูปแบบการสอน มี 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ที่มาของรูปแบบการสอน ประกอบด้วยเป้าหมายของรูปแบบ ทฤษฎีและข้อสมมุติฐานที่รองรับรูปแบบ ความเป็นมาและความสำคัญ หลักการและแนวคิดของรูปแบบการสอน

ตอนที่ 2 รูปแบบการสอน เป็นการอธิบายถึงองค์ประกอบสำคัญ 5 ด้าน คือ

ด้านหลักการ ได้แก่

1. รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย มุ่งเน้นให้นักเรียนเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ ด้วยการทบทวนความรู้ความเข้าใจกับแบบ การอ่านและการเขียนในชั้นของกิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบ

2. รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ให้ความสำคัญกับความแตกต่างระหว่างบุคคล มุ่งเน้นการเรียนรู้แบบกลุ่มคละระดับสมรรถภาพ ของนักเรียนเพื่อให้นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างนักเรียนที่มีระดับสมรรถภาพต่างกัน

3. รูปแบบการสอนนี้ให้ความสำคัญต่อการมีปฏิสัมพันธ์แลกเปลี่ยนเรียน เรียนรู้ซึ่งกันและกันตลอดเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอันจะนำไปสู่การพัฒนาและเติม เต็มให้กับนักเรียนอีกแนวทางหนึ่ง

4. รูปแบบการสอนนี้เน้นให้ความสำคัญต่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ด้วยการอ่านและการเขียน ตามตัวชี้วัดของหลักสูตรกลุ่มสาระภาษาไทยพุทธศักราช 2551 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตลอดจนบูรณาการ การฟัง การดู และการพูด

5. รูปแบบการสอนนี้เน้นการทบทวนและการฝึกปฏิบัติ เพราะการปฏิบัติ จะส่งผลให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจที่ยั่งยืนและถูกต้อง เกิดความเข้าใจและเกิดเจตคติที่ดี ต่อการเรียนเนื่องจากนักเรียนมีโอกาสทบทวนและแก้ไขปรับปรุงผลงานของตนเอง และเน้นการให้ ข้อมูลย้อนกลับทันทีแก่นักเรียนด้วยการประเมินผลการปฏิบัติจากเกณฑ์การประเมิน เพื่อพัฒนา สมรรถภาพการอ่าน การเขียนของนักเรียน และให้นักเรียนได้เห็นมุมมองของการปฏิบัติที่ หลากหลายมากขึ้น

6. รูปแบบการสอนนี้เน้นการวัดผลอิงเกณฑ์ ที่เน้นมาตรฐาน ตัวบ่งชี้และ เกณฑ์ที่วัดโดยเปรียบเทียบคะแนนที่ได้กับเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ ไม่เปรียบเทียบกับคะแนนที่ได้กับ คนอื่น ๆ

ด้านวัตถุประสงค์ รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการ เขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนา สมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

ด้านสาระและกระบวนการ ได้แก่ องค์ความรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียง ร้อยแก้วและร้อยกรอง การอ่านในใจเชิงวิเคราะห์ ได้แก่ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่าน

เพื่อระบุเหตุและผล และข้อเท็จจริงกับข้อคิดเห็น การอ่านเพื่อระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบและคำที่มีหลายความหมายในบริบทที่อ่าน การอ่านเพื่อตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท การอ่านเพื่อระบุข้อสังเกตและความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ การอ่านเพื่อปฏิบัติตามคู่มือแนะนำวิธีใช้งาน การอ่านเพื่อวิเคราะห์ คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียนอย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาในชีวิต โดยมีมารยาทในการอ่านองค์ความรู้เกี่ยวกับการร้อยแก้วซึ่งเป็นการเขียนเชิงสื่อสาร ได้แก่ การคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด การเขียนสื่อสาร การเขียนจดหมายส่วนตัว การเขียนรายงาน และ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่ การเขียนบรรยายประสบการณ์ การเขียนเรียงความเชิงพรรณนา การเขียนย่อความและการเขียนแสดงความคิดเห็น โดยมีมารยาทในการเขียน

ด้านกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ประกอบด้วยกระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน มี 6 ขั้นตอน (W4P₂W) ได้แก่ 1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (Warm up : W) 2. ขั้นเตรียมความพร้อมสู่การปฏิบัติ (Preparation : P) 3. ฝึกหัดเพื่อเข้าใจ (Practice : P) 4. ขั้นปฏิบัติใหม่เพื่อชำนาญ (Performance : P) 5. ขั้นสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ (Production : P) 6. ขั้นสรุป (Wrap up : W)

ด้านการวัดและประเมินผล การวัดและประเมินผลตามรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ที่พัฒนาขึ้น มุ่งตรวจสอบสมรรถภาพการอ่านและการเขียนตามตัวชี้วัดของมาตรฐานและสาระ การอ่านและการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อดูพัฒนาการด้านสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัดสมรรถภาพการอ่านและการเขียน แบบวัดเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนา

ตอนที่ 3 การนำรูปแบบการสอนไปใช้ เป็นระยะของการจัดการในการที่จะดำเนินการสอนที่มีประสิทธิภาพ และยืนยันประสิทธิผลของรูปแบบการสอน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาข้อบกพร่อง อันจะนำไปสู่แนวทางในการแก้ไขให้รูปแบบการสอนนั้นมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ตอนที่ 4 ผลที่ได้จากการใช้รูปแบบการสอน ทั้งผลทางตรง คือ นักเรียนมีพัฒนาการในด้านสมรรถภาพด้านความรู้ ความเข้าใจการอ่านและการเขียน มีพัฒนาการสมรรถภาพด้านกระบวนการการอ่านและการเขียน ผลทางอ้อม คือ นักเรียนมีพัฒนาการด้านการคิดวิเคราะห์

2.1.2 ได้หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ อันเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นตามลำดับขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น จำนวน 9 หน่วยการเรียนรู้ คือ 1) ศึกษาเสียงในภาษา 2) ศึกษาภาพพระไชยสุริยา 3) ภาษาเพื่อพัฒนาการพูดและการเขียน 4) เพียรวิเคราะห์ชนิดของคำและหน้าที่ของคำในประโยค 5) นิราศภูเขาทอง 6) ท่วงทำนองการสนทนา 7) ราชาธิราช 8) ศาสตร์เพื่อการเขียนสื่อสาร 9) อ่านและคิดสุภาษิตพระร่วง ใช้เวลา 54 ชั่วโมง และมีลักษณะเหมือนกันดังนี้ ชื่อหน่วย สาระสำคัญ พฤติกรรมตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน เวลาที่ใช้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และบันทึกหลังการสอน รวมทั้งเอกสารประกอบการสอน แบบความรู้ แบบฝึกหัดสู่ความเข้าใจ แบบปฏิบัติใหม่ เพื่อชำนาญ แบบสร้างสรรค์สู่สมรรถภาพ พร้อมเฉลยแนวทางของการปฏิบัติกิจกรรมในทุกหน่วยการเรียนรู้ ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนผู้วิจัยได้ เตรียมความพร้อมการให้รูปแบบการสอนให้นักเรียน จำนวน 4 ชั่วโมง ในสาระและกระบวนการการอ่านและการเขียน รวมเป็น 58 ชั่วโมง รวมการสอบปลายภาคในเวลา 2 ชั่วโมง

2.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอน

พบว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ารูปแบบการสอน และเอกสารประกอบรูปแบบการสอนมีคุณภาพในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2.2.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการสอน ได้รูปแบบการสอนที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยความเหมาะสมภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.64) สรุปได้ดังนี้ จากประเด็นการประเมิน จำนวน 25 ประเด็น ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า มีความเหมาะสมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ประเด็นที่ 3 การบอกเหตุผลสนับสนุนสาเหตุของการเน้นการสอนแบบเน้นสมรรถภาพ จากด้านความเป็นมาของรูปแบบการสอน ประเด็นที่ 9 การนำแนวคิดมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนมีความเหมาะสม จากแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน ประเด็นที่ 14 จุดประสงค์ของรูปแบบมีความเหมาะสม จากด้านจุดประสงค์รูปแบบการสอน ($\bar{X}=4.71$, S.D.= 0.49)

2.2.2 ผลการประเมินเอกสารประกอบรูปแบบการสอน

1) ผลการประเมินคู่มือการใช้รูปแบบการสอน ได้คู่มือการใช้รูปแบบการสอนที่มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมภาพรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.51) มีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้ จากประเด็นการประเมิน จำนวน 6 ประเด็น ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ามี ความเหมาะสมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ประเด็นที่ 4 ข้อเสนอแนะด้านบทบาทครู บรรยายภาค

ในชั้นเรียนชัดเจนสามารถนำไปปฏิบัติได้ ประเด็นที่ 6 ข้อเสนอแนะด้านการวัดและประเมินผล การอ่านและการเขียนภาษาไทย จากด้านคู่มือการใช้รูปแบบการสอน

2) ผลการประเมินหน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ได้หน่วย และแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.59) มีรายละเอียดสรุปได้ ดังนี้ จากรายการประเมิน จำนวน 24 รายการ ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด 13 รายการ โดย 5 รายการแรก คือ รายการที่ 8 สารสำคัญ/ความคิดรวบยอดเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด รายการที่ 10 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนเชื่อมโยงกับมาตรฐานการเรียนรู้ รายการที่ 14 การประเมินผล สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด ชื่อหน่วยการเรียนรู้มีความเป็นองค์รวมสะท้อน มาตรฐาน ตัวชี้วัด รายการที่ 16 การประเมินผลตามสภาพจริงและมีความหลากหลาย รายการที่ 2 ชื่อหน่วยการเรียนรู้ มีความเป็นองค์รวมสะท้อน มาตรฐานตัวชี้วัด จากหน่วยการเรียนรู้

3) ผลการประเมินแบบประเมินภาคปฏิบัติการอ่าน การเขียนภาษาไทย ได้แบบประเมินภาคปฏิบัติการอ่านและการเขียนภาษาไทยที่มีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.60) มีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้ จากรายการประเมิน จำนวน 10 รายการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ รายการที่ 10 เกณฑ์การวัดและประเมินการเรียนรู้เหมาะสมกับระดับวัยของนักเรียน จากแบบ ประเมินภาคปฏิบัติการเขียนภาษาไทย รายการที่ 3 เกณฑ์การวัด ประเมินการเรียนรู้เหมาะสมกับ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นสมรรถภาพ จากแบบประเมินภาคปฏิบัติการอ่านภาษาไทย รายการที่ 7 เกณฑ์การวัด ประเมินการเรียนรู้เหมาะสมกับเนื้อหา ครอบคลุมพฤติกรรม จากแบบประเมินภาค ปฏิบัติการเขียนภาษาไทย

2.3 ผลการทดลองนาร่อง ในการตรวจสอบความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติกับ

นักเรียน จำนวน 30 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2553 ได้ผลพบว่า กิจกรรมการเรียนการสอน ของรูปแบบการสอน มีลำดับขั้นตอนที่สามารถจัดการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง นักเรียน สามารถปฏิบัติกิจกรรมตามรูปแบบได้ และกิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบสามารถพัฒนา นักเรียนให้เกิดความรู้ความเข้าใจการอ่านและการเขียนได้ แต่ยังไม่ถึงสมรรถภาพ จึงได้นำข้อมูล มาปรับขั้นตอนและกระบวนการของกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอน

ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียน ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นผลมาจากการนำหน่วยการเรียนรู้ที่ออกแบบ

และแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาภาษาไทย 1 รหัสวิชา ท21101 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 35 คน ซึ่งปรากฏผล ดังนี้

3.1 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่า มีสมรรถภาพการอ่านภาษาไทยหลังการเรียน โดยรูปแบบการสอนสูงกว่าก่อนการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีสมรรถภาพการอ่านภาษาไทยหลังการทดลองใช้รูปแบบการสอน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีสมรรถภาพการเขียนภาษาไทยหลังการเรียน โดยรูปแบบการสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีสมรรถภาพการเขียนภาษาไทยหลังการทดลองใช้รูปแบบการสอน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น มีเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทย หลังเรียนโดยรูปแบบการสอน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอน

ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบในภาพรวมอยู่ในระดับมากมีความพึงพอใจในด้านผลผลิตมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านกระบวนการ และด้านปัจจัยนำเข้าตามลำดับ และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 3.51

อภิปรายผล

จากการดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประเด็นที่ควรนำมาอภิปราย 4 ประเด็น คือ 1) แนวทางการพัฒนาสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย เกณฑ์ในการประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับการพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 2) รูปแบบการสอน 3) การทดลองใช้

รูปแบบการสอน และ 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย เกณฑ์ในการประเมินสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับการพัฒนา รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยดำเนินการสังเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้อง คือ ข้อมูล
เกี่ยวกับสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการวิเคราะห์
เอกสารและข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนแนวทาง
การแก้ปัญหาการสอนการอ่านและการเขียน แนวทางการประเมินการอ่านและการเขียน แนว
ทางการสร้างเกณฑ์ประเมินการอ่านและการเขียน จากครูผู้สอนภาษาไทย และข้อมูลพื้นฐาน
การสอนแบบเน้นสมรรถภาพ การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ และการวัดผลแบบอิงเกณฑ์ มีประเด็น
ในการอภิปราย ดังนี้

1.1 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสมรรถภาพการอ่านและการเขียน

ผลจากการศึกษาสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย จากเอกสาร
ประกอบหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และจาก
การสัมภาษณ์ครูผู้สอนภาษาไทย สามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

1.1.1 สมรรถภาพการอ่านภาษาไทย พบว่ามีสมรรถภาพหลักอยู่ 2 ด้าน คือ 1)

สมรรถภาพการอ่านออกเสียง ประกอบด้วย 2 สมรรถภาพรอง คือ การอ่านออกเสียงร้อยแก้วและ
การอ่านออกเสียงร้อยกรอง 2) สมรรถภาพการอ่านในใจซึ่งเป็นการอ่านเชิงวิเคราะห์ ประกอบด้วย
8 สมรรถภาพรอง คือ การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อระบุเหตุและผลและข้อเท็จจริง
กับข้อคิดเห็น การอ่านเพื่อระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมายในบริบท
ต่าง ๆ การอ่านเพื่อระบุและอธิบายคำเปรียบเทียบ และคำที่มีหลายความหมายในบริบทต่าง ๆ
การอ่านเพื่อตีความคำยากในเอกสารวิชาการ โดยพิจารณาจากบริบท การอ่านเพื่อระบุข้อสังเกต
และความสมเหตุสมผลของงานเขียนประเภทชักจูงโน้มน้าวใจ การอ่านเพื่อปฏิบัติตามคู่มือแนะนำ
วิธีการใช้งานของเครื่องมือหรือเครื่องใช้ การอ่านเพื่อวิเคราะห์คุณค่าที่ได้รับจากการอ่านงานเขียน
อย่างหลากหลายเพื่อนำไปใช้แก้ปัญหาในชีวิต โดยมีมารยาทในการอ่าน

1.1.2 สมรรถภาพการเขียนภาษาไทย พบว่ามีสมรรถภาพหลัก 2 สมรรถภาพ
คือ 1) การเขียนเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสมรรถภาพรอง 4 สมรรถภาพ คือ การเขียนบรรยาย

ประสบการณ์ โดยระบุสาระสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความ การเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระจากสื่อที่ได้รับ 2) การเขียนเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วยสมรรถภาพรอง 4 สมรรถภาพ คือ การเขียนคัดลายมือตัวบรรจงครึ่งบรรทัด การเขียนสื่อสารโดยใช้ถ้อยคำถูกต้องชัดเจนเหมาะสมและสละสลวย การเขียนจดหมายส่วนตัวและจดหมายกิจธุระ การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าและโครงการ โดยมีมารยาทในการเขียน

1.2 ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนการอ่านและการเขียน แนวทางแก้ไขการสอนการอ่านและการเขียน แนวทางการประเมินการอ่านและการเขียน แนวทางการสร้างเกณฑ์ การประเมินการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนการสอนและการประเมิน

ผลจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนการอ่านและการเขียน จากครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนการอ่านและการเขียนโดยใช้การให้ความรู้ด้านการอ่านและการเขียนแล้วให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม

ผลจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการแก้ไขการจัดการเรียนการสอนด้านการอ่านและการเขียนจากครูผู้สอน พบว่า ครูให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ โดยใช้แบบฝึกการอ่านและการเขียนภาษาไทยเพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะการอ่านและการเขียน

ผลจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการประเมินผลการอ่านและการเขียน จากครูผู้สอน พบว่าครูผู้สอนใช้การวัดและประเมินผลจากแบบทดสอบ และใช้แบบวัดหรือแบบประเมินในการวัดภาคปฏิบัติของนักเรียน

ผลจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการสร้างเกณฑ์การประเมินการอ่านและการเขียนจากครูผู้สอน พบว่า ครูผู้สอนภาษาไทยใช้เกณฑ์ในการวัดและประเมินผล 3-5 ระดับ

2. รูปแบบการสอน

รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประเด็นในการอภิปราย ดังนี้

ผลการสร้างรูปแบบการสอน พบว่า ได้รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย ที่มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1. หลักการ 2. จุดประสงค์ของรูปแบบ 3. เนื้อหา 4. กิจกรรมการเรียนการสอน 5. การวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจอยส์และเวลล์ (Joyce and Well, 1996, p. 124) ที่กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบการสอนควรมีองค์ประกอบ ดังนี้ ซึ่งตรวจสอบคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน มีความเหมาะสมในระดับมาก 2. ผลของการตรวจสอบคุณภาพของเอกสารประกอบรูปแบบการสอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิ อยู่ในระดับเหมาะสมมากทั้งหมด เหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเพราะผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างรูปแบบตามแนวคิดของจอยส์

และเวลล์ โดยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับสภาพปัญหาด้านการอ่านและการเขียน ของนักเรียน ด้านแนวทางการสอนและการแก้ปัญหาการอ่านและการเขียนของครูผู้สอน และ ศึกษาหลักการ แนวทางการจัดการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลของแนวคิดการสอน แบบเน้นสมรรถภาพ การสอนแบบเน้นงานปฏิบัติ ทำให้ได้แนวคิดและข้อมูลพื้นฐานที่มีความถูกต้องชัดเจนและเพียงพอที่จะนำมาเป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอนสำหรับ แก้ปัญหาด้านการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียน โดยกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ แล้ว เขียนรายละเอียดขององค์ประกอบให้ชัดเจน สร้างรูปแบบการสอนฉบับร่าง พร้อมทั้งจัดทำเอกสาร ประกอบรูปแบบ ซึ่งประกอบด้วย คู่มือการใช้รูปแบบ คู่มือการวัดและประเมินผลของรูปแบบ และ นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพของรูปแบบเพื่อพิจารณาความเป็นไปได้ในทางทฤษฎี และ ตรวจสอบคุณภาพความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติโดยการทดลองนำร่อง สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขัมมณี (2547, หน้า 245) ที่กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบการสอน ต้องมีการศึกษาข้อมูล พื้นฐาน กำหนดหลักการ เป้าหมาย และองค์ประกอบอื่น ๆ ขึ้นกำหนดแนวทางการนำไปใช้ และการประเมินรูปแบบการสอน และสอดคล้องกับแนวคิดของ จอยส์และเวลล์ (Joyce and Well, 1996, p. 20) โดยได้เสนอแนวทางการพัฒนารูปแบบว่า การพัฒนารูปแบบต้องมีทฤษฎีรองรับ ควรมีการวิจัยเพื่อตรวจสอบทฤษฎีและตรวจสอบคุณภาพ ในเชิงวิชาการใช้ในสถานการณ์จริง โดยการออกแบบองค์ประกอบของรูปแบบการสอน ประกอบด้วยหลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล จัดทำเอกสารประกอบรูปแบบ เช่นเดียวกับผลการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ของ วารินทร์ แก้วอุไร (2554) เรื่อง การพัฒนารูปแบบ การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่สังคมแห่งคุณธรรม ภูมิปัญญา และการเรียนรู้ ซึ่ง พบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบว่ารูปแบบที่พัฒนาขึ้นโดยใช้แนวคิดของ Joyce และ Well มีความเหมาะสมดีมาก ผลการสร้างและหาคุณภาพของรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการ อ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า รูปแบบมีองค์ประกอบ สำคัญ คือ ความเป็นมา แนวคิดทฤษฎีพื้นฐาน หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียน การสอน และการวัดและประเมินผล เมื่อนำไปตรวจสอบคุณภาพด้านความเหมาะสม โดย ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก เป็นไปในทำนองเดียวกันกับผลการวิจัยของ นิตยา อัจฉริยานุกุล (2549) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้แผนที่ความคิด ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งพบว่า รูปแบบการสอน ที่พัฒนาขึ้นผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญแล้วอยู่ในระดับเหมาะสมมาก เหตุผลที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นผลมาจากผู้วิจัยได้ดำเนินการอย่างเป็นระบบ วางแผน ออกแบบและสร้างรูปแบบการสอน

ขึ้นโดยมีกระบวนการและขั้นตอนในการจัดสร้างอย่างมีระบบตามวิธีการสร้างรูปแบบการสอน และเมื่อนำไปทดลองปฏิบัติให้นำร่องกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน พบว่า รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความเป็นไปได้ในเชิงปฏิบัติสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลการวิจัยเป็นไปในทำนองเดียวกันกับผลการวิจัยของอารีย์ ปริดีกุล (2554) ที่พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษตามหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่ง พบว่า กิจกรรมตามกระบวนการสอนของรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีระบบและขั้นตอน สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ โดยมีแนวคิดทฤษฎีและผลการวิจัยเป็นแนวทางในการพัฒนา ได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ และทำการทดลอง นำร่องเพื่อดูความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ ดังนั้นจึงทำให้มั่นใจได้ว่ารูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นนี้สามารถนำไปใช้จัดการเรียนการสอนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบได้

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอน

การทดลองใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประเด็นการอภิปราย ดังนี้

ผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พิจารณาโดยรวมแล้ว พบว่า

3.1 สมรรถภาพของการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจมาจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น นำกระบวนการของการเรียนแบบเน้นสมรรถภาพ และการเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติมาประยุกต์ใช้ ซึ่งกระบวนการต่าง ๆ ที่จัดให้กับนักเรียนเป็นการพัฒนาทักษะการอ่าน โดยนักเรียนมีโอกาสดฝึกปฏิบัติการอ่านตามกระบวนการขณะเรียนด้วยรูปแบบและนักเรียนมีโอกาสดรับทราบเกณฑ์ระดับสมรรถภาพก่อนเรียนรู้อาจจะสามารถพัฒนาสมรรถภาพการอ่านของตนเองได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทศนีย์ ศุภเมธี (2544) ที่กล่าวว่า กระบวนการปฏิบัติเป็นกระบวนการที่เหมาะสมสำหรับฝึกทักษะทางภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ในการสอนภาษาไทยครูสามารถจัดการเรียนการสอนโดยเน้นกระบวนการปฏิบัติได้ทุกทักษะภาษา และแนวคิดของ เอลลิส (Ellis, 2003, p. 9) ที่กล่าวว่า งานปฏิบัติ คือ แผนการทำงาน ซึ่งเป็นเครื่องมือกำหนดการสอนหรือแผนสำหรับกำหนดกิจกรรมในรายวิชาที่สอนเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาที่เน้นการสื่อความหมาย

ซึ่งงานปฏิบัติจะส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยวิธีการปฏิบัติจริง มุ่งเน้นการใช้ภาษาสื่อความหมายในการปฏิบัติงาน และผลวิจัยทำนองเดียวกับผลการวิจัยของ พวงผกา สุฤทธิ์ (2545) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาไทยของนักเรียน ด้านการอ่านข้อเท็จจริง การอ่านเพื่อตีความ และการอ่านเพื่อวิจารณ์หรืออย่างมีวิจารณ์ญาณหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลวิจัยของ คะเนิงนิจ อุลิมาศ (2545) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่ารูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งพบว่า การใช้รูปแบบการสอนจากการทดลองในสภาพจริง พบว่า หลังการเรียนผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 สมรรถภาพการอ่านภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นหลังการเรียนรู้อยู่ด้วยรูปแบบการสอนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะอาจเป็นผลมาจากการได้รับการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพที่เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ และเน้นกระบวนการกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน และรูปแบบการสอนได้รับการจัดองค์ประกอบต่าง ๆ ไว้อย่างเป็นระบบในแต่ละองค์ประกอบต่างส่งเสริมสนับสนุนซึ่งกันและกัน บูรณาการทักษะการสื่อสารเข้าด้วยกัน และการนำแนวคิดในการพัฒนาสมรรถภาพมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งเป็นกระบวนการที่เน้นให้นักเรียนได้มีโอกาสช่วยกันคิด แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่ต้องการ คือ ภาระงานหรือผลงานในแต่ละหน่วยแต่ละเรื่อง ตามมาตรฐานของการกลุ่มสาระและการจัดการเรียนการสอน การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้และการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย การได้รับทราบเกณฑ์การประเมินของแต่ละภาระงาน ตลอดจนการนำความรู้ที่ได้รับจากการปฏิบัติมาจัดเก็บและเลือกใช้อย่างเป็นระบบ ได้นำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติจริงในกิจกรรมต่าง ๆ และมีการประเมินผลความรู้ที่ได้รับ การให้ข้อมูลย้อนกลับในการปฏิบัติกิจกรรม ซึ่งเป็น การเรียนรู้ที่เกิดจากการลงมือปฏิบัติ กระทำด้วยตนเอง การช่วยเหลือ ซึ่งกันและกันทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และสัมพันธภาพที่ดี เกิดบรรยากาศขององค์กรแห่งการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสุจิตรา ปทุมลังการ (2552, หน้า 11) ที่กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเน้นสมรรถภาพ เน้นนักเรียนเป็นสำคัญ เชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ของนักเรียนกับความรู้และประสบการณ์ใหม่ ส่งเสริม สนับสนุน

ให้นักเรียน ได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง มีทักษะการคิด การแก้ปัญหาและแนวคิดของพาร์สัน (Parsons, et al., 2001) ที่กล่าวว่า การใช้กลุ่มการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ประกอบไปด้วยผู้เรียนที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน และการจัดโอกาสให้มีการสอนแบบเพื่อน จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนที่มีความสามารถมากกว่า ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความช่วยเหลือและทำงานของตนเอง ซึ่งผลวิจัยทำนองเดียวกับผลการวิจัยของ นิตยา อัจฉรียานุกุล (2549) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้แผนที่ความคิด ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งพบว่านักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนโดยใช้แผนที่ความคิดมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการวิจัยของ เยาวภา จำปางาม (2552) เรื่อง การพัฒนากิจกรรมการอ่านเชิงวิเคราะห์ด้วยกิจกรรมคัดสรร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านเชิงวิเคราะห์มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 74.54 และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์คิดเป็นร้อยละ 90.90 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

3.3 สมรรถภาพของการเขียนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจมาจากรูปแบบการสอนที่พัฒนาเน้นการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มและขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบที่มีการเตรียมความรู้ของนักเรียนก่อนการลงมือปฏิบัติ และการได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเพื่อน และรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีการจัดการเรียนรู้แบบเน้นการปฏิบัติสามารถช่วยให้ผู้เรียนที่ต่างความสามารถกันได้ช่วยเหลือกันและกัน และแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ซึ่งส่งผลให้นักเรียนได้เห็นแนวทางและสร้างองค์ความรู้ของตนเอง เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติการเขียนได้ดียิ่งขึ้นจากระดับหนึ่งไปสู่อีกระดับหนึ่งของสมรรถภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวิลลิส (Willis, 1996, p. 131) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสามารถช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อนได้เรียนซ่อมเสริมให้เข้าใจการใช้ภาษาชัดเจน และเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้มากขึ้น เกิดความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้นและงานปฏิบัติสามารถช่วยให้บรรลุผลสำเร็จทางด้านกระบวนการทางความคิดด้วย ซึ่งผลวิจัยทำนองเดียวกับผลการวิจัยของวาสนา คงวารี (2549) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ปีที่ 2 ซึ่งพบว่า นักเรียนที่เรียนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ จากรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีคะแนนความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิจัยของ นริศรา วงศ์วิจิต (2553) เรื่อง การใช้รูปแบบการสอนแบบสตอรี่ไลน์ เรื่อง ย้อนรอยตำนานประเพณีลอยกระทงสายไหล

ประทีป 1000 ดวง เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้นโดยมีคะแนนการเขียนเรียงความหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนสตอรี่ไลน์ เรื่อง ย้อนรอยตำนานประเพณีลอยกระทงสายไหลประทีป 1000 ดวง สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.4 สมรรถภาพการเขียนภาษาไทยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ที่ได้รับการเรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาหลังการเรียนด้วยรูปแบบการสอนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะกิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบมีการให้โอกาสในการคิดปฏิบัติงาน มีการเชื่อมโยงประสบการณ์ใหม่กับประสบการณ์เก่า แกะไขผลงานและสร้างความชำนาญในการปฏิบัติกิจกรรมซ้ำ ๆ จนเกิดการเรียนรู้ ที่สร้างด้วยตนเอง และการใช้กระบวนการอ่านและการเขียนเป็นหลักในการเรียนรู้ และมีการบูรณาการทักษะทางภาษาในการจัดกิจกรรมส่งผลต่อการพัฒนาให้สมรรถภาพการเขียนของนักเรียนได้รับการพัฒนาสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา ขวมนิ (2550, หน้า 44) ที่กล่าวว่า การเรียนตามรูปแบบการสอนที่เน้นพัฒนาการด้านทักษะปฏิบัติ ผู้เรียนจะสามารถปฏิบัติทักษะได้ กระทำได้ อย่างดี และทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับแนวคิดของเฮนเดอร์สัน (Henderson, 1996, pp.6-7) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดีก็ต่อเมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้รับข้อมูลประสบการณ์ใหม่ ๆ เข้ามา และมีโอกาสได้ใช้กระบวนการทางสติปัญญาของตนในการคิดกลั่นกรองข้อมูล ทำความเข้าใจข้อมูล เชื่อมโยงข้อมูลความรู้ใหม่กับความรู้เดิม และสร้างความหมายของข้อมูล ความรู้ด้วยตนเอง กระบวนการสร้างความรู้นี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง อันจะส่งผลให้เกิดความรู้ ความเข้าใจและเกิดความคงทนของรู้นั้นซึ่งผลวิจัยทำนองเดียวกับผลการวิจัยของประภาพร ศรีมสูงเนิน (2552) เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีการสอนที่ใช้เทคนิคปฏิบัติการตอบสนองร่วมกับแผนที่ความคิด ซึ่งพบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังการสอนที่ใช้เทคนิคปฏิบัติการตอบสนองร่วมกับแผนที่ความคิด สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิจัยของเพ็ญใจ พิมพ์ (2545) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมคัดสรร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมคัดสรรเพื่อการสื่อสารมีพัฒนาการด้านการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 77.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ความรู้ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ความรู้ที่กำหนดคิดเป็นร้อยละ 89.47 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์จำนวนนักเรียนที่กำหนดไว้ร้อยละ 70

3.5 เจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นมีขั้นตอนที่นักเรียนได้รับทราบ เรื่องที่จะเรียน และทราบเกณฑ์การปฏิบัติงานที่ต้องปฏิบัติให้ได้จึงเกิดความสนใจที่ทำทหาย การลงมือปฏิบัติกิจกรรม จึงยอมรับในผลการปฏิบัติงานของตนเอง และกิจกรรมนั้นส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และให้โอกาสในการฝึกปฏิบัติทำซ้ำ จนนักเรียนเกิดความเข้าใจและปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง จึงส่งผล ให้นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านและการเขียนในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Lionberger (1960) ที่กล่าวว่าเจตคติมีขั้นตอนที่จะเกิดการยอมรับ 4 ระดับ ได้แก่ 1. ขั้นรับทราบ (Awareness) 2. ขั้นเกิดความสนใจ (Interest) ขั้นทดลองปฏิบัติ (Action) และขั้นยอมรับ (Adoption) และเนื่องจากการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบมีบรรยากาศที่นักเรียนมีส่วนร่วมในเรียนรู้และปฏิบัติจนประสบความสำเร็จ จึงส่งผลให้เกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่านการเขียนภาษาไทย สอดคล้องกับแนวคิดของ เดวิส (Davis, 1977, p. 26) ที่เสนอไว้ว่า การมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีบรรยากาศเป็นกันเอง มีการปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความคิดเห็นซึ่งกันและกัน มีการแนะนำให้คำชี้แนะ จะช่วยเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อสิ่งที่เรียนรู้ ซึ่งการจัดกิจกรรมในรูปแบบการสอนแต่ละขั้นตอนได้นั้นให้ความสำคัญของการปฏิบัติจริง แลกเปลี่ยนเรียนรู้และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งผลวิจัยทำนองเดียวกับผลการวิจัยของอังคณา อ่อนธานี (2552) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเป็นผู้อ่านวัยความสะดกในการเรียนรู้โดยอิงแนวคิดการจัดการความรู้สำหรับนิสิตครู ซึ่งพบว่านิสิตมีเจตคติต่อการเป็นผู้อ่านวัยความสะดกในการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการวิจัยของบุญรอด โชติวชิรา (2547) เรื่อง ผลการใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางที่มีต่อความสามารถในการเขียนภาษาไทยและเจตคติต่อการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการอ่านแบบกว้างขวางมีเจตคติต่อการอ่าน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการวิจัยของพิมพ์สุดา เอี่ยมสกุล (2549) เรื่อง ผลสัมฤทธิ์และเจตคติในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ซึ่งพบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่านมีเจตคติในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ด้านความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต ผลในภาพรวม พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.62) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบในระดับมากในทุกด้าน โดยเรียงลำดับได้ ดังนี้ ด้านผลผลิต ด้านกระบวนการ ด้านปัจจัยนำเข้า และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อปรากฏว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด จำนวน 3 รายการ มีความพึงพอใจระดับมาก จำนวน 21 รายการ โดยรายการที่นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้แต่ละขั้นช่วยนำไปสู่การสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนานักเรียนได้ดีขึ้น ครูผู้สอนจัดขั้นตอนการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ลงมือฝึกสมรรถภาพการอ่าน และการเขียนด้วยการปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ครูผู้สอนแจ้งผลการประเมินให้นักเรียนได้ปรับปรุงงานของตนเองอยู่เสมอ ซึ่งผลเป็นไปในทำนองเดียวกับผลการวิจัยของคะเนิงนิจ อุลิมาศ (2545) เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดต่อการเรียนการสอน และผลการวิจัยของ ปัทิตตา ไชยทิพย์ (2553) เรื่อง การศึกษาความสามารถด้านการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องการเขียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบชิปปา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบไม่ได้เน้นการเรียนรู้เพียงด้านความรู้ความเข้าใจ แต่ให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติกระบวนการการอ่านและการเขียนจริง มีการให้ข้อมูลสะท้อนกลับการประเมินทำให้นักเรียนได้รับทราบจุดเด่นและจุดบกพร่องของตนในการพัฒนาและแก้ไขงานหรือภาระงานที่ตนเองปฏิบัติ และขั้นตอนการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ลงมือฝึกสมรรถภาพการอ่านและการเขียนด้วยการปฏิบัติจริงด้วยตนเอง และวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ของกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนนักเรียนจึงมีความสนใจเรียนมากขึ้นได้เรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง จากกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการมีโอกาสดำเนินการข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรม และมีโอกาสในการปรับปรุงงานให้พัฒนาและก้าวหน้าไปสู่ระดับที่สูงขึ้น ทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีขึ้น และอาจเป็นเพราะกระบวนการของรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านการเขียนภาษาไทยได้พัฒนาขึ้นให้โอกาสการปฏิบัติจริงในการเรียนรู้ ได้ฝึกปฏิบัติตามกระบวนการและได้เรียนรู้การประเมินตนเองและการประเมินเพื่อนทำให้ทราบถึงข้อดีและข้อบกพร่องของงาน จึงช่วยให้เกิดองค์ความรู้และการแก้ปัญหาในการทำงานเป็นองค์รวมจนเกิดสมรรถภาพการอ่านและการเขียน

สูงขึ้น และสามารถอ่านคิดวิเคราะห์ได้ดีขึ้น อีกทั้งอาจเป็นเพราะกระบวนการของรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านการเขียนภาษาไทยได้พัฒนาขึ้นโดย การศึกษาแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานต่าง ๆ อย่างเป็นระบบว่ามีความเหมาะสมที่นำมาใช้กับนักเรียน เมื่อนำมาจัดการเรียนการสอนนักเรียนมีโอกาสได้ฝึกซ้ำ ๆ ตามขั้นตอนของ รูปแบบจึงทำให้นักเรียน มีความพึงพอใจในระดับมาก อีกทั้งการวัดและประเมินผลของรูปแบบที่หลากหลายจะทำให้สามารถประเมินนักเรียนได้ตรงตามสมรรถภาพที่แท้จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โจนัสเซน และรีฟส์ (Jonassen and Reeves, 1996) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติจริงเป็นวิธีการที่ดีและเหมาะสมที่จะใช้สำหรับการเรียนที่เน้นให้นักเรียนรู้จักวิธีการในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน ซึ่งเป็นการเรียนรู้โดยผู้เรียนจะใช้ประสบการณ์ของตนเองที่ผ่านมาในการแก้ปัญหาในสภาพแวดล้อมของการทำงาน ซึ่งวิธีการในการแก้ปัญหาแตกต่างกันออกไป และวิธีการในการแก้ปัญหาไม่ได้มีเพียงหนทางหรือคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว แต่มีหนทางในการแก้ไขหลากหลายวิธีตามพื้นฐาน ความรู้และประสบการณ์ของบุคคล อันจะเป็นผลให้นักเรียนเข้าใจกระบวนการทำงานด้วยตนเอง และสอดคล้องกับแนวคิดของ ฮุสตัน (Houston, 1972, pp. 200-204) ที่ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาแบบเน้นสมรรถภาพเป็นการจัดการศึกษาที่เน้นจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม โดยเรียง ลำดับจากง่ายไปยาก และการสร้างสรรค์กิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดมุ่งหมายเหล่านั้น นักเรียนจะต้องรับรู้จุดมุ่งหมายตลอดจนเข้าใจเกณฑ์ในการจัดวิธีการวัดผลและประเมินผล

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการสอนไปใช้

เนื่องจากการนำรูปแบบการสอนแบบเน้นสมรรถภาพการอ่านและการเขียนภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปรากฏผลเป็นที่น่าพอใจ สามารถเสริมสร้างสมรรถภาพการอ่านและการเขียนของนักเรียนได้ทั้งกลุ่มที่มีพื้นฐานของสมรรถภาพระดับสูง ปานกลางและระดับต่ำ นักเรียนมีเจตคติต่อการอ่านและการเขียนภาษาไทยหลังการทดลองใช้รูปแบบ การสอนสูงกว่าก่อนทดลองใช้ ตลอดจนนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ในระดับมาก จึงนับว่าเป็นรูปแบบการสอนอีกรูปแบบหนึ่งที่เป็นทางเลือกให้กับครูผู้สอนในโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานได้ ด้วยการนำไปประยุกต์และปรับใช้ได้ตามบริบทที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพจริงในหลาย ๆ ด้าน เช่น

1.1 ครูผู้สอนควรจัดขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงด้วยตัวเอง และให้โอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการเรียนรู้และทำกิจกรรมร่วมกัน เพื่อให้เป็น การเรียนรู้ที่มีความหมาย

1.2 ครูผู้สอนควรให้ข้อมูลย้อนกลับหรือสะท้อนผลการปฏิบัติงานแก่นักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้รับทราบผล และมีโอกาสได้ปรับปรุงงานของตนเองอยู่เสมอ

1.3 ครูผู้สอนอาจปรับเปลี่ยนกระบวนการวัดและประเมินผลโดยวิธีการที่หลากหลาย ตามวิธีการประเมินตามสภาพจริง เช่น การจัดทำแฟ้มสะสมผลงาน การแสดงนิทรรศการ หรือใช้ การบันทึกผลการเรียนรู้ เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบที่น่าสนใจระหว่างการทำวิจัย ที่ขอให้ข้อเสนอแนะ เพื่อทำการศึกษาและวิจัยในครั้งต่อไป คือ ควรมีการพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาไทยที่ส่งเสริม ตัวแปรสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ดังนี้

2.1 ควรมีการศึกษาตัวแปรสมรรถภาพด้านการฟัง การดูและการพูดในการจัด การเรียนการสอนของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นสมรรถภาพที่สำคัญต่อการ ใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร การศึกษาและการดำรงชีวิต

2.2 ควรมีการศึกษาตัวแปรสมรรถภาพด้านการคิดระดับสูง ในการจัดการเรียน การสอนของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นสมรรถภาพที่สำคัญต่อการ ใช้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร การศึกษาและการดำรงชีวิต

2.3 ควรมีการศึกษาตัวแปรด้านทักษะการสื่อสารทั้งทักษะการรับสารและทักษะ การส่งสารให้ครบทั้งการอ่าน การเขียน การฟัง ดูและการพูด ตามมาตรฐานการเรียนรู้ของ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย